

[Svend Jakobsen.]

har villet sige her, nemlig det, hvori man fra Information spørger mig, om beslutningen om ophævelsen af moms godtgørelsen ikke har været mulighederne for en langsigtet boligløsning og med et bredt flertal. Dertil siger jeg:

„Det mener jeg ikke. Det har hele tiden ligget klart i forhandlingerne, at der måtte ske et eller andet på det område. Jeg synes også, de ekstraordinært store byggetal fra januar viser, at tidspunktet er rigtigt valgt.“

Jeg har med dette gerne villet understrege, at man ikke kan lægge op til, at der skulle være et modsætningsforhold mellem ministeren og mig på dette punkt.

Jeg skal slutte med at sige, at det, jeg har givet udtryk for, er, at det efter min opfattelse ville gøre forhandlingerne vanskelige for ikke at sige umulige, hvis regeringen, socialdemokratiet, og SF, møder frem med fælles forslag, med fælles oplæg til drøftelserne i Folketingets boligudvalg. Jeg tror, det ville føre til, at KVR af partitaktiske grunde ville udelukke yderligere realitetsforhandlinger — det er også klart kommet til udtryk fra ordførere her i dag — og jeg har tidligere givet udtryk for frygt for, at partier her i Folketinget skulle vælge at tage stilling til de langsigtede boligløsninger ud fra partitaktiske hensyn mere end ud fra boligpolitiske hensyn. Det ville være ulykkeligt, ikke for de politiske partier, men for boligtagerne i dette land.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg synes ikke rigtig, jeg har noget grundlag for at indlede med at sige ordførerne tak for velvillig behandling af dette lovforslag, men jeg håber, at vi i boligudvalget kan få nogle saglige drøftelser af det og af de øvrige ting, det hænger sammen med,

Jeg tror, jeg indledningsvis vil gøre et par bemærkninger om udviklingen forud for dette forslags fremsættelse. Jeg minder her om, at hr. Dahlgaard allerede i oktober på sit Middelfartmøde foreslog, at momsrefusionen skulle ophæves. Denne debat løb videre i dagspressen, og især i de seneste måneder op til spæredrøftelserne fremkom i aviserne annoncer om, at nu skulle befolkningen skynde sig at slutte kontrakter om parcelhuse og ejerlejligheder, inden denne

momsrefusion blev ophævet. Det var der naturligvis mange borgere der troede på, og vi fik begyndelsen til et nyt alvorligt boom på byggemarkedet. Vi oplevede en januar måned med rekordagtige tal, med en stigning i igangsættelser på parcelhusområdet på 121 pct. i forhold til januar året forud. Efter sagkyndige parcelhus- og typehusfabrikanters udtalelser vil februar-tallene blive endnu højere. Ud fra disse helt klare kendsgerninger var det regeringens opfattelse, at dette ikke kunne fortsætte, og derfor fremsatte vi dette forslag.

Flere af ordførernes taler og også mange henvendelser er gået på, at nu havde folk forventninger om, at de kunne bygge et hus med den momsrefusion på 16.500 kr., som loven gav ret til, og så ændrede man loven, det ville medføre betydelig højere priser, og mange måtte opgive at bygge,

Må jeg først sige, at jeg er da meget enig med hr. Dahlgaard — det er sådan set en bemærkning til min egen fremsættelsestale — jeg tror heller ikke på, at stigningerne vil blive så store som de beløb, momsrefusionen udgør. Men jeg synes, der er et helt andet spørgsmål, som vi i denne forbindelse må interessere os for, og det er: hvordan har borgerne i dag eller tidligere haft garanti for, hvor meget obligationskurserne ville ændre sig, efter at kontrakten var underskrevet? Jeg har her nogle beregninger, og der er først en periode under VKR-regeringen fra 6.-10. juli til 27.-30. juli 1970. I den periode var bruttoanskaffelsessummen for et parcelhus til 250.000 kr. på grund af kursudviklingen steget med 32.000 kr. Hvis vi tager en periode, som er tættere på, fra 6.-10. november til 18.-22. december, var der en stigning for det samme hus på 23.000 kr. bare i finansieringsomkostninger og i en endnu senere, fra 22.-31. januar til 12.-16. februar i år, er der en stigning på 11.200 kr. Tager man hele denne periode fra 6. oktober 1972 til 12.-16. februar 1973, hvad der vel ikke er en unormal byggetid for et typehus, så er stigningen 36.000 kr.

Det er på finansieringsområdet, denne stigning sætter ind, så kan dette lovforslag medvirke til, hvad vi da håber og tror, at denne nedadgående udvikling i obligationskurserne vil blive stoppet, vil det meget hurtigt udvikle sig til, at de 16.500 kr. bliver indvundet.